

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru, Vladimir Timofti, Constantin Alerguș și Nadejda Toma,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 18 martie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016, declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Gavriliță Vitalie și de avocatul Suduc Marian în numele părții vătămate Cuciuc Stela, în cauza penală în privința lui

Struțu Leonid Xxxxxx, născut la xx xxxx xxxx, originar și domiciliat mun. Xxxxxx, xx. Xxxxxx, str. Xxxxxx, xxx, ap. x.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.07.2014 - 18.03.2015;

Instanța de apel: 29.04.- 17.06.2015;

Instanța de recurs: 24.08.2015 - 23.02.2016;

Instanța de apel: 07.04.- 08.12.2016;

Instanța de recurs: 24.02. - 27.06.2017.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 18 martie 2015, Struțu Leonid a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Struțu Leonid a fost învinuit pentru faptul, că acesta la 05 iunie 2009, aflându-se în mun. Chișinău, deținând funcția de director al SRL „Xxxxxx-Xxx” cu scopul dobândirii ilicite prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, sub pretextul procurării automobilelor noi din salonul companiei „Xxxx-Xxxxx” pentru necesitățile firmei sale, prin falsificarea contractului de împrumut a mijloacelor bănești și a chitanței la dispoziția de încasare cu nr. 110 din 05 iunie 2009, a însușit de la cet. Cuciuc Stela mijloace bănești în sumă de 24000 euro, bani pe care i-a dobândit și i-a însușit ilicit folosindu-i în scopuri personale, cauzând părții vătămate o daună materială în proporții deosebit de mari.

Tot el, la 25 septembrie 2009, aflându-se în mun. Chișinău, deținând funcția de director al SRL „Xxxxxx-Xxx” cu scopul dobândirii ilicite prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, sub pretextul procurării mai multor automobile noi din salonul companiei „Xxxx-Xxxxx” pentru necesitățile firmei sale, prin falsificarea contractului de împrumut a mijloacelor bănești și a chitanței la dispoziția de încasare cu nr. 25/09 din 25 septembrie 2009 a însușit de la cet. Cuciuc Stela mijloace bănești în sumă de 36000 euro, bani pe care i-a dobândit și i-a însușit ilicit, folosindu-i în scopuri personale, cauzând părții vătămate o daună materială în proporții deosebit de mari.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Struțu Leonid să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 12 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități ce țin de gestionarea surselor financiare, pe termen de 5 ani.

În susținerea cerințelor procurorul a invocat, că inculpatul Struțu Leonid a împrumutat de la Cuciuc Stela 60000 euro cu dobânda de 6 %, pentru procurarea automobilelor pentru SRL „XXXXXX-Xxx”, iar la 29 septembrie 2009 a introdus la Banca Comercială Română suma de 237555 lei pentru combustibilul procurat la compania petrolieră Lukoil Moldova, suma de 230371,28 lei transferată la contul SC „Xx-XXXXXXXXXX” SRL, iar restul sumei 184274 i-a transmis lui Caminschii Dumitru pentru echiparea transportului cu sisteme de gaz, radiogiraficare, aparate de casă și nu a avut posibilitate de a restitui datoria și procentul dobânzii, deoarece a fost concediat.

Totodată, probele acușării dovedesc cu certitudine că Struțu Leonid a primit sumele de bani în urma înșelăciunii, deoarece s-a stabilit, că în scopul dobândirii ilicite a bunurilor altor persoane, el a prezentat părții vătămate date false precum că necesită să procure automobile de la compania „XXXX-XXXX”, însă, conform informației parvenite de la această companie, s-a constatat că Struțu Leonid în perioada 05 iunie 2009-25 septembrie 2009 nu a procurat careva automobile pentru necesitățile firmei „XXXXXX-Xxx” SRL.

Mai mult, s-a stabilit cu certitudine că banii la care se referă instanța au fost introduși peste 3 luni după primirea sumei de 24000 euro și peste 4 zile după primirea sumei de 36000 euro de la Cuciuc Stela.

Astfel, instanța nu poate afirma cu certitudine că în Banca Comercială Română s-au introdus anume banii indicați supra.

Acest fapt este infirmat și de actul controlului IFS și declarațiile martorului Caminschi Dumitru, de aceea, acușarea a considerat, că inculpatul a primit sumele de bani de la partea vătămată în urma abuzului de încredere, deoarece a promis restituirea banilor în termen strict stabiliți, cu calcularea dobânzii în procente, astfel, inculpatul în scopul însușirii ilicite a bunurilor altor persoane, prin încheierea defectuoasă a contractelor din 05 iunie 2009 și 29 septembrie 2009 își asuma unele obligațiuni ca condiție pentru a primi sumele de bani.

În realitate, inculpatul Struțu Leonid nu intenționa să-și îndeplinească obligațiunile sale și, folosindu-se de relațiile de încredere cu partea vătămată Cuciuc Stela, a însușit banii primiți în sumă totală de 952200 lei, deoarece, fiind chestionat în instanță a înaintat diferite versiuni, precum că i-a transmis banii lui Caminschii Dumitru, precum că a introdus o parte din bani la Banca Comercială Română, însă nu a putut explica de ce nu a restituit banii și procentul dobânzii, conform prevederilor contractului încheiat și termenilor stabiliți, mai mult, fiind audiat în cadrul altui dosar penal, a declarat o altă versiune precum că suma de 60000 euro a fost achitată pentru procurarea a 6-7 automobile de mare tonaj și utilaj pentru auto service.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015, a fost respins ca nefondat apelul procurorului, cu menținerea sentinței.

În motivarea deciziei sale instanța de apel a menționat că, în susținerea acușării

procurorul a prezentat următoarele probe materiale acumulate în cadrul efectuării acțiunilor de urmărire penală și anume:

- *Ordonanța de recunoaștere și anexare la materialele cauzei penale a mijloacelor materiale de probă:* contractul de împrumut din 05 iunie 2009, încheiat între Cuciuc Stela și SC „XXXXXX-Xxx” SRL; contractul de împrumut din 25 septembrie 2009, încheiat între Cuciuc Stela și SC „XXXXXX-Xxx” SRL; dispoziția de încasare nr. 25/09 pe numele Cuciuc Stela la suma de 36000 euro, datată cu 25 septembrie 2009; chitanța nr. 110 pe numele Cuciuc Stela, la suma de 381600 lei, datată cu 05 iunie 2009; recipisa din numele Struțu Leonid la suma de 60000 euro datată cu 01 noiembrie 2010; recipisa din numele Struțu Leonid la suma de 60000 euro, datată cu 15 august 2011; recipisa din numele Struțu Leonid la suma de 10000 euro, datată cu 05 august 2010; recipisa din numele Struțu Leonid la suma de 36000 euro, datată cu 25 septembrie 2009 (f.d. 65, vol. III); procesele-verbale de ridicare a rulajului bancar și ordinelor de plată ridicate de la Banca Comercială Română, filiala Chișinău (f.d. 59, vol. I);

- *Procesul-verbal de examinare a telefonului mobil al părții vătămate și a unui CD cu înregistrările convorbirilor purtate între Cuciuc Alexandru și Struțu Leonid* (f.d. 182, vol. I);

- *Răspunsul parvenit din partea companiei „Xxxx-XXXX” prin care s-a constatat că în perioada 05 iunie 2009-25 septembrie 2009 SC „XXXXXX-Xxx” SRL nu a procurat careva automobile noi model „Skoda”* (f.d. 50, vol. I);

- *Concluziile din raportul de expertiză nr. 767-768 din 17 aprilie 2014 prin care s-a constatat că:* 1-3 a) semnăturile din numele Struțu Leonid:

- de la rubricile „împrumutatul” din cele două exemplare ale contractului de împrumut din 05 iunie 2009, încheiat între Cuciuc Stela și SC „XXXXXX-Xxx” SRL;

- de la rubricile „împrumutatul” din cele două exemplare ale contractului de împrumut din 25 septembrie 2009, încheiat între Cuciuc Stela și SC „XXXXXX-Xxx” SRL;

- de la rubrica „Contabil-șef” din dispoziția de încasare nr. 25/09, pe numele Cuciuc Stela, la suma de 36000 euro;

- de la rubrica „Contabil-șef” din chitanța nr. 25/09 pe numele Cuciuc Stela, la suma de 36000 euro, datată cu 25 septembrie 2009;

- de la rubrica „Contabil-șef” din chitanța nr. 110 pe numele Cuciuc Stela, la suma de 381600 lei, datată cu 05 iunie 2009;

- din recipisa din numele Struțu Leonid la suma de 60000 euro, datată cu 01 noiembrie 2010;

- din recipisa din numele Struțu Leonid la suma de 60000 euro, datată cu 15 august 2011;

- din recipisa din numele Struțu Leonid la suma de 10000 euro, datată cu 05 august 2010;

- din recipisa din numele Struțu Leonid la suma de 36000 euro, datată cu 25 septembrie 2009,

au fost executate de către însuși Struțu Leonid, a cărui modele de comparație au fost prezentate.

- dispoziția de încasare nr. 25/09, pe numele Cuciuc Stela, la suma de 36000 euro;

- chitanța nr. 25/09 pe numele Cuciuc Stela, la suma de 36000 euro, datată cu 25

septembrie 2009;

- chitanța nr. 110 pe numele Cuciuc Stela, la suma de 381600 lei, datată cu 05 iunie 2009;

- recipisa din numele Struțu Leonid la suma de 60000 euro, datată cu 01 noiembrie 2010;

- recipisa din numele Struțu Leonid la suma de 60000 euro, datată cu 15 august 2011;

- recipisa din numele Struțu Leonid la suma de 10000 euro, datată cu 05 august 2010;

- recipisa din numele Struțu Leonid la suma de 36000 euro, datată cu 25 septembrie 2009.

- dispoziția de încasare nr. 25/09, pe numele Cuciuc Stela, la suma de 36000 euro;

- chitanța nr. 25/09 pe numele Cuciuc Stela, la suma de 36000 euro, datată cu 25 septembrie 2009;

- chitanța nr. 110 pe numele Cuciuc Stela, la suma de 381600 lei, datată cu 05 iunie 2009;

- recipisa din numele Struțu Leonid la suma de 60000 euro, datată cu 01 noiembrie 2010;

- recipisa din numele Struțu Leonid la suma de 60000 euro, datată cu 15 august 2011;

- recipisa din numele Struțu Leonid la suma de 10000 euro, datată cu 05 august 2010;

- recipisa din numele Struțu Leonid la suma de 36000 euro, datată cu 25 septembrie 2009.

Astfel, analizând și apreciind cumulul de probe prezentate, instanța de apel a constatat că nu este dovedită vinovăția inculpatului.

Ținându-se cont de faptul că vina lui Struțu Leonid în cadrul cercetării judecătorești nu a fost demonstrată, nu au fost prezentate și cercetate probe ce ar confirma cele imputate acestuia, instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a pronunțat sentința de achitare în conformitate cu prevederile art. 390 Cod procedură penală, această poziție fiind bazată pe următoarele argumente.

În cadrul cercetării judecătorești fiind constatat că la 05 iunie 2009, aflându-se în mun. Chișinău, deținând funcția de director al SC „Xxxxxx-Xxx” SRL, potrivit materialelor cauzei penale (f.d. 67-68-70, vol. I) fiind prezente înscrisurile Băncii Comerciale Române în care sunt invocate dispozițiile de plată ale SC „Xxxxxx-Xxx” SRL cu privire la transferarea pe contul băncii la 29 septembrie 2009 a sumelor de 200000 lei și 550000 lei.

În aceeași zi de pe contul societății din Banca Comercială Română au fost transferate 510371, 28 lei la contul BC „Agroindbank” SA pentru SRL „Xx-Xxxxxxxx” pentru achitarea automobilelor luate în leasing, iar 237555 lei la contul SRL „Lukoil Moldova” pentru achitarea combustibilului.

Celelalte surse împrumutate au fost folosite pentru procurarea și instalarea echipamentului necesar pentru „TAXI”: stațiile radio, aparatele de casă, semnele distinctive.

În materialele cauzei penale (f.d. 82, vol. II) - este actul de verificare dintre SC „Xxxxxx-Xxx” SRL și SRL „Xx-Xxxxxxxx” cu privire la sumele transferate

și automobilele procurate și (f.d. 89, vol. II) - este factura de expediție care confirmă transmiterea automobilelor.

În materialele cauzei, de asemenea, sunt prezentate actele care confirmă folosirea aproximativ a 200000 lei din banii împrumutați pentru echiparea automobilelor procurate cu stații radio, aparate de casa, semne distinctive „TAXI”, sau altfel spus banii care au fost împrumutați de către inculpatul Struțu Leonid în sumă de 60000 euro în două rate au fost luați la contul întreprinderii, pentru primirea acestora fiind semnate contractele de împrumut, eliberate dispoziții de incaso și semnate de către ultimul în calitate de administrator al firmei, potrivit art. 19 alin. (12) din Legea contabilității, mai mult, atât controlul fiscal cât și facturile bancare confirmă că, Struțu Leonid activând în calitate de administrator, a trecut banii împrumutați pe contul firmei la venit, astfel, fiind supuși achitării impozitelor respective, or, acesta nu a avut scopul ascunderii lor.

Potrivit art. 71 din Legea cu privire la societățile cu răspundere limitată, a efectuat actele de gestiune a societății, necesare atingerii scopurilor prevăzute în actul de constituire și în hotărârile adunării generale a asociaților și care corespund prevederilor pct. 7.2. din actul de constituire al SC „XXXXXX-Xxx” SRL, aprobat de Camera Înregistrării de Stat la 30 noiembrie 2007 (f. d. 131, vol. III).

Astfel, acțiunile inculpatului Struțu Leonid la semnarea tranzacțiilor de împrumut au fost aprobate de către unicul fondator al SC „XXXXXX-Xxx” SRL, Caminschii Dumitru, așa cum este prevăzut la pct. 6.1. lit. g) din actul de constituire (f.d. 130, vol. III).

Acest fapt este confirmat de martorul Drevova Elena, precum că persoana care a împrumutat banii a venit la oficiu și s-au închis în birou împreună cu Struțu Leonid și Caminschii Dumitru și faptul că dispoziția de plată nr. 34 din 29 septembrie 2009 este semnată de contabilă Drevova Elena, dovedește încă odată că banii au fost împrumutați de către inculpat în interesele firmei și au fost luați la evidență contabilă a întreprinderii.

Procentul lunar de achitare pentru împrumut, de asemenea a fost coordonat cu Caminschii Dumitru, care anterior mai luase cu împrumut tot de la Cuciuc Alexandru bani cu același procent lunar.

Astfel, în opinia instanței de apel, partea acuzării nu a adus în fața instanței probe incontestabile care în ansamblu ar fi dovedit că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Mai mult, partea vătămată Cuciuc Stela în cadrul instanței de apel a precizat că a dat sume cu titlul de împrumut, urmărind scopul de a obține anumite dividende și profit, adică între părți există relații civile de împrumut.

În acest sens, instanța de apel a precizat, că primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat.

Or, din probatoriul prezentat nu este dovedit faptul că inculpatul Struțu Leonid a urmărit scopul de a însuși banii împrumutați pentru sine, dimpotrivă, fiind constatat că acesta a luat bani pentru activitatea firmei SC „XXXXXX-Xxx” SRL, ce se atestă prin depunerile de bani la Banca Comercială Română și restul de bani pentru procurarea motorinei pentru activitatea firmei.

La fel, instanța de apel a reiterat, că intenția inculpatului poate fi demonstrată

prin: situația financiară extrem de neprielnică a persoanei care-și asumă angajamentul, la momentul încheierii tranzacției; lipsa de fundamentare economică și caracterul nerealizabil al angajamentului asumat; lipsa unei activități aducătoare de beneficii, necesare onorării angajamentului; achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori; prezentarea, la încheierea tranzacției, a unor documente false; încheierea tranzacției în numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc.

Or, careva din elementele caracteristice escrocheriei enunțate supra acuzarea nu a demonstrat, deoarece la momentul împrumutului compania avea o stare financiară bună, venitul era în creștere.

Astfel, raportând starea de fapt la norma de drept, instanța de apel a ajuns la concluzia că la materialele cauzei nu există probe concludente, utile și veridice care ar dovedi vinovăția lui Struțu Leonid privind infracțiunea incriminată, mai mult, în acțiunile lui Struțu Leonid nu există componenta infracțiunii de escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Instanța de apel a conchis că, prima instanță corect a apreciat faptul că între Struțu Leonid și Cuciuc Stela sunt relații cu caracter civil și nu există componentă de infracțiune.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, recurentul a invocat, că instanța de apel având dreptul să reformeze sentința atacată în sensul casării soluției adoptate de prima instanță, nu a supus unei noi aprecieri probele administrate în cauza penală, astfel încât a mers pe ideea preconcepută a primei instanțe, în care s-a statuat asupra nevinovăției inculpatului.

Astfel, ambele instanțe axându-se în exclusivitate pe declarațiile inculpatului, au justificat acțiunile lui Struțu Leonid prin faptul că, acesta a acționat în baza împuternicirilor acordate de administratorul SC „XXXXXX-Xxx” SRL, în persoana lui Caminschii Dumitru și respectiv inculpatul nu a avut intenția de a dobândi ilicit bunurile părții vătămate Cuciuc Stela, prin înșelăciune.

Procurorul a invocat că inculpatul Struțu Leonid a împrumutat de la Cuciuc Stela 60000 euro cu dobânda de 6 %, pentru a procura automobile pentru SC „XXXXXX-Xxx” SRL, iar la 29 septembrie 2009 a introdus la Banca Comercială Română suma de 237555 lei pentru combustibilul procurat la SRL „Lukoil Moldova”, suma de 230371,28 lei transferată la contul SC „Xx-XXXXXXXXXX” SRL, iar restul sumei 184274 i-a transmis lui Caminschii Dumitru pentru echiparea transportului cu sisteme de gaz, radiogiraficare, aparate de casă și nu a avut posibilitate de a restitui datoria și procentele dobânzii, deoarece a fost concediat.

Totodată, probele acuzării dovedesc cu certitudine că Struțu Leonid a primit sumele de bani în urma înșelăciunii, deoarece s-a stabilit că, în scopul dobândirii ilicite a bunurilor altor persoane, acesta a prezentat părții vătămate date false precum că necesită să procure automobile de la compania „XXXX-Xxxxx”, însă, conform informației parvenite de la această companie, s-a constatat că Struțu Leonid în perioada 05 iunie 2009-25 septembrie 2009 nu a procurat careva automobile pentru necesitățile firmei SC „XXXXXX-Xxx” SRL.

Mai mult, banii la care se referă instanța de apel au fost introduși peste 3 luni după primirea sumei de 24000 euro și peste 4 zile după primirea sumei de 36000 euro de la Cuciuc Stela.

Astfel, instanța de apel în viziunea procurorului nu putea afirma cu certitudine că în Banca Comercială Română s-au introdus anume banii indicați supra.

Acest fapt este infirmat și de actul controlului Inspectoratului Fiscal de Stat și declarațiile martorului Caminschi Dumitru.

De aceea, acuzarea a considerat, că inculpatul a primit sumele de bani de la partea vătămată în urma abuzului de încredere, deoarece a promis restituirea banilor în termen strict stabiliți, cu calcularea dobânzii în procente, astfel, inculpatul în scopul însușirii ilicite a bunurilor altor persoane, prin încheierea defectuoasă a contractelor din 05 iunie 2009 și 29 septembrie 2009 își asuma unele obligațiuni ca condiție pentru a primi sumele de bani.

În realitate, inculpatul Struțu Leonid nu intenționa să-și îndeplinească obligațiunile sale, or, folosindu-se de relațiile de încredere cu partea vătămată Cuciuc Stela, a însușit banii primiți în sumă totală de 952200 lei, deoarece, fiind chestionat în instanță a înaintat diferite versiuni, precum că i-a transmis banii lui Caminschi Dumitru, precum că a introdus o parte de bani la Banca Comercială Română, însă nu a explicat de ce nu a restituit banii și procentele dobânzii, conform prevederilor contractului încheiat și termenii stabiliți, mai mult, fiind audiat în cadrul altui dosar penal, a declarat o altă versiune precum că suma de 60000 euro a fost achitată pentru procurarea a 6-7 automobile de mare tonaj și utilaj pentru servicii auto.

Cele invocate supra, în opinia acuzării, relevă că ambele instanțe de judecată nu au supus unei aprecieri minuțioase materialul probator administrat în cauză, sub aspectul laturii subiective a faptei imputate inculpatului care semnalizează o intenție cu rea-credință de inducere a părții vătămate în eroare și profitând de încrederea acesteia, a determinat-o să-i transmită banii, cu consecința deposedării de aceste bunuri.

Totodată procurorul a specificat, că pe lângă aspectul laturii subiective se evidențiază și cel al laturii obiective, astfel încât acțiunile inculpatului reprezintă o simulare, care este demonstrată prin lipsa de fundamentare juridică și economică a situației inculpatului, caracterul irealizabil al angajamentului asumat, or, prin promisiunile care au durat timp de 6 ani, părții vătămate nu i-au fost restituite atât sumele de bani împrumutate cât și dobânda calculată.

Atitudinea inculpatului inclusiv și lipsa disponibilității efective a acestuia de a-și executa obligațiunile, denotă prezența scopului de cupiditate.

6. Asupra recursului ordinar declarat de procuror a depus referință avocatul inculpatului Kovali Vladimir, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea deciziilor contestate, deoarece sentința de achitare menținută prin decizia instanței de apel, este legală și întemeiată, pronunțată ca urmare a cercetării obiective și multilaterale ale tuturor probelor prezentate de către părți.

Consideră întemeiată poziția instanțelor de fond precum că partea acuzării nu a prezentat probe incontestabile care în ansamblu ar fi dovedit că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată și care întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 23 februarie 2016, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată total

decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La adoptarea soluției date, instanța de recurs a conchis, că instanța de apel în decizia sa, s-a bazat în totalmente și a reiterat argumentele și concluziile primei instanțe expuse în sentință.

Indicând la nerespectarea în speță a prevederilor art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de recurs a reținut, că prima instanță prematur a reținut situația de fapt și ca urmare a stabilit nevinovăția lui Struțu Leonid, fără a indica motivele pentru care instanța a respins unele probe aduse în sprijinul acuzării și fără a argumenta prin ce sunt relevante pentru cauza dată comentariile din literatura juridică de specialitate, iar instanța de apel la rândul său, nu a completat aceste omisiuni, menținând concluzia primei instanțe.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs a constatat prematură concluzia instanței de apel, deoarece analizând declarațiile date de către partea vătămată Cuciuc Stela și martorilor Drevova Elena și Bejan Viorel, inculpatul în lipsa aprobării Adunării Generale (condiție obligatorie conform art. 5 pct. 9 a acordului de constituire a SC „XXXXXX-Xxx” SRL) și contrar prevederilor art. 49 alin. (2) lit. e) al Legii nr. 135 privind societățile cu răspundere limitată, unilateral a încheiat contracte de împrumut cu Cuciuc Stela pe sumele de 24000 și 36000 euro, fără a indica numerele de ordine a contractelor, ceea ce a făcut imposibilă evidența contabilă a acestora.

Mai mult, Struțu Leonid a semnat contractele și dispozițiile de plată, astfel, asumându-și atribuțiile contabilului, deși, la societatea respectivă activa contabilul-șef în persoana lui Drevova Elena, care, în cadrul audierii sale a confirmat că „*deși a auzit de la terțe persoane despre împrumutul acordat lui Struțu Leonid, de către Cuciuc Stela, nu a participat nemijlocit la încheierea tranzacției, nu a semnat în dispozițiile de plată*”, fapt ce confirmă că primirea sumei de 60000 euro nu a fost reflectată în contabilitatea SC „XXXXXX-Xxx” SRL.

Partea vătămată a mai declarat că, „*deși, a insistat ca în momentul încheierii contractelor să fie prezentă și contabilă, inculpatul i-a asigurat că este suficientă doar semnătura lui, iar peste ceva timp, de la directorul general al SC „XXXXXXXXXXXX” SRL, Caminschii Dumitru, a aflat că suma împrumutată nu a fost pusă la contul întreprinderii, însă, a fost utilizată în scopuri personale*”.

La fel, martorul Bejan Viorel a mai precizat că, „*dacă aveau să existe împrumuturi, aveau să fie la contul 411, în dependență de termen, dar nu au fost stabilite. Dacă sunt înregistrate împrumuturi de regulă se reflectă în act, fiind indicat de la cine a fost luat împrumutul și suma, de obicei sunt două contracte înregistrate, care se păstrează, unul dintre ele la firmă*”.

Totodată, a mai fost precizat că, contractele de împrumut obligatoriu trebuie să fie numerotate și trebuia să existe și dispoziția de încasare.

După procedură, în urmează să fie indicat în casă și banii se transmit în conturile curente și dacă societatea are un singur fondator, atunci împrumuturile urmau a fi luate cu acordul SC „XXXXXXXXXXXX” SRL.

De asemenea, înainte de a lua cu împrumut, SC „XXXXXX-Xxx” SRL trebuiau să întocmească un proces-verbal, iar chitanțele privind încasarea banilor trebuiau să fie păstrate în evidența contabilă.

Chitanța trebuia să fie semnată de contabilul-șef și se acceptă doar în lei, în euro nu se acceptă, aceste chitanțe merg la rând.

Dacă banii au fost încasați, atunci ei obligatoriu trebuiau să fie înregistrați în casă, banii împrumutați nu pot fi incluși la venituri, iar după act sunt venituri de la asigurări.

Suma de 60000 euro nu poate fi inclusă la venituri, toate veniturile au fost supuse controlului, iar careva împrumuturi nu au fost depistate.

Făcând referire la prevederile art. 414 alin. (2), (6) Cod de procedură penală, instanța de recurs a specificat, că potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 17 iunie 2015 (f.d. 194, vol. IV) declarațiile acuzatorii ale martorilor Bejan Viorel și Drevova Elena nu au fost cercetate suplimentar în instanța de apel.

În acest sens, instanța de recurs a reținut, că potrivit legislației în vigoare „*Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care depozițiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea învinuitului (hotărârea CEDO Spânu vs România din 29 aprilie 2008)*).

Rezumând cele expuse supra, instanța de recurs a constatat, că instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui Struțu Leonid, să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acesteia, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora (art. 394 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală).

Instanțele de fond pripit au ajuns la concluzia, că atât organul de urmărire penală, cât și acuzatorul de stat nu au prezentat probe convingătoare din conținutul cărora ar reieși, că Struțu Leonid ar fi întreprins careva acțiuni concrete îndreptate spre însușirea ilicită a mijloacelor bănești în proporții deosebit de mari de la Cuciuc Stela prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul invocat de acuzare.

Instanța de recurs a mai menționat că, instanța de apel în decizia sa a analizat superficial probele prezentate de partea acuzării, nu a apreciat la justa valoare circumstanțele de fapt ce rezultă din declarațiile martorilor Cuciuc Alexandru, Caminschii Dumitru, Drevova Elena, Bejan Viorel, or, potrivit art. art. 99 alin. (2), 100 alin. (4) Cod de procedură penală, probele administrate urmau să fie verificate sub toate aspectele și obiectiv.

Mai mult, instanța de apel în descriptivul deciziei a formulat concluzii contradictorii, deoarece inițial a motivat menținerea sentinței de achitare a inculpatului prin faptul că banii împrumutați de la partea vătămată au fost luați la evidența contabilă a întreprinderii, după care a invocat că între inculpatul Struțu Leonid și partea vătămată Cuciuc Stela există relații cu caracter civil.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016, a fost respins ca fiind nefondat apelul procurorului, cu menținerea sentinței fără modificări.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a statuat, că prima instanță probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la achitarea lui Struțu Leonid de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii

prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, din lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii.

În acest sens, instanța de apel a conchis, că nevinovăția în săvârșirea infracțiunii incriminate inculpatului se confirmă prin declarațiile inculpatului Struțu Leonid; părții vătămate Cuciuc Stela; martorilor Cuciuc Alexandru, Drevova Elena, Bejan Viorel, Caminschii Dumitru; procesul-verbal de confruntare între Struțu Leonid și Caminschii Dumitru din 25 februarie 2013 (f.d. 161-164, vol. II); ordonanța de recunoaștere și anexare la materialele cauzei penale a mijloacelor materiale de probă (f.d. 59, vol. I); procesele-verbale de ridicare a rulajului bancar și ordinelor de plată (f.d. 59-103, vol. I); procesul-verbal de examinare a telefonului mobil al părții vătămate și a CD-lui cu înregistrările convorbirilor purtate între Cuciuc Alexandru și Struțu Leonid (f.d. 182, vol. I); răspunsul parvenit din partea companiei „Xxxx-Xxxxx” (f.d. 50, vol. I); concluziile din raportul de expertiză grafologică nr. 767-768 din 14 aprilie 2014 (f.d. 99-109, vol. III).

Instanța de apel a statuat, că în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că la 05 iunie 2009 între Cuciuc Stela și SC „XXXXXX-Xxx” SRL, în persoana directorului Struțu Leonid, a fost încheiat contractul de împrumut din 05 iunie 2009, prin care se confirmă că SC „XXXXXX-Xxx” SRL a împrumutat de la Cuciuc Stela suma de 24000 euro, cu plata dobânzii de 6% lunar, împrumutatul urmând să restituie împrumutul la 05 ianuarie 2010.

Contractul de împrumut din 05 iunie 2009 este semnat de ambele părți (f.d. 43, vol. I) și în acest sens, directorul SC „XXXXXX-Xxx” SRL a eliberat lui Cuciuc Stela chitanță la dispoziția de încasarea nr. 110 din 05 iunie 2009, pe care este indicat codul fiscal al SC „XXXXXX-Xxx” SRL și aplicată ștampila societății comerciale SC „XXXXXX-Xxx” SRL (f.d. 45, vol. I).

La 25 septembrie 2009 între Cuciuc Stela și SC „XXXXXX-Xxx” SRL, în persoana directorului Struțu Leonid, a fost încheiat un contract de împrumut din 25 septembrie 2009, prin care se confirmă că SC „XXXXXX-Xxx” SRL a împrumutat de la Cuciuc Stela suma de 36000 euro, cu plata dobânzii de 6% lunar, împrumutatul urmând să restituie împrumutul la 25 martie 2010.

Contractul de împrumut din 25 septembrie 2009 este semnat de ambele părți (f.d. 44, vol. I) și în acest sens, directorul SC „XXXXXX-Xxx” SRL a eliberat lui Cuciuc Stela chitanță la dispoziția de încasarea nr. 25/09 din 25 septembrie 2009, pe care este indicat codul fiscal al SC „XXXXXX-Xxx” SRL și aplicată ștampila societății comerciale SC „XXXXXX-Xxx” SRL (f.d. 46, vol. I).

În continuare, instanța de apel a conchis, că conform Extrasului din Registrul de stat al întreprinderilor și organizațiilor nr. 6570 din 13 martie 2008, eliberat de Camera Înregistrării de Stat (f.d. 90, vol. II) și deciziei de înregistrare a întreprinderii din 30 octombrie 2007 (f.d. 125, vol. II) se confirmă cu certitudine că SC „XXXXXX-Xxx” SRL a fost înregistrată la 30 octombrie 2007, administratorul societății fiind Struțu Leonid, *iar unicul fondator cu cota de 100% fiind Societatea Comercială „XXXXXXXXXX” SRL, și nici de cum nu este fondator persoana fizică Caminschii Dumitru, după cum afirmă partea acuzării, partea vătămată, și martorii Cuciuc Alexandru și Caminschii Dumitru* (f.d. 90, vol.2), iar conform Actului de constituire al societății (f.d. 127-136, vol. II) se confirmă că *Caminschii Dumitru este administratorul Societății Comerciale „XXXXXXXXXX” SRL.*

Instanța de apel a reținut că în ambele contracte de împrumut (f.d. 43-44, vol. I) nu este indicat scopul primirii banilor împrumutați, nu este indicat că cu acești bani vor fi procurate anume automobile, după cum afirmă partea vătămată Cuciuc Stela și martorul Cuciuc Alexandru, astfel fiind combătută afirmațiile acestora precum că banii au fost acordați în scopul procurării anume a automobilelor.

De asemenea instanța de apel a specificat, că în ședința de judecată a instanței de apel a fost stabilit, că soțul părții vătămate Cuciuc Alexandru, la momentul acordării împrumuturilor activa în calitate de inspector superior de investigații în domeniul economic și cunoștea foarte bine modalitatea de acordare a împrumutului și cui se acordă împrumut și față de cine pot apărea pretențiile în caz de neonorare a obligațiilor contractuale.

Conform declarațiilor părții vătămate Cuciuc Stela și a martorului Cuciuc Alexandru, se confirmă faptul că aceștia au dorit și au acordat împrumut anume persoanei juridice SC „XXXXXX-Xxx” SRL, care avea nevoie de bani pentru desfășurarea activității societății, procurarea automobilelor, echiparea automobilelor „TAXI” cu stații radio, aparate de casă, procurarea combustibilului, etc.

Aceste fapte se dovedesc și prin aceea că ambele contracte de împrumut au fost încheiate la sediul societății, martorul Cuciuc Alexandru a fost prezent la negocierea și încheierea contractelor de împrumut, iar după ce au semnat contractele, au primit câte un exemplar al acestora, chitanțe din care este clar că tranzacția de împrumut a avut loc între Cuciuc Stela și persoana juridică SC „XXXXXX-Xxx” SRL.

În ședința de judecată s-a dovedit incontestabil că Cuciuc Alexandru era de mai mult timp în relații de prietenie cu Caminschii Dumitru, și căruia după cum a declarat Cuciuc Alexandru, *în anul 2008 Cuciuc Stela și Cuciuc Alexandru i-au împrumutat directorului Caminschii Dumitru mai multe sume de bani în Euro în aceleași condiții, împreună au fost în biroul de serviciu a directorului Caminschii Dumitru amplasat pe adresa șos. Muncești, 364, mun. Chișinău, la sediul SC „XXXXXXXXXXXX” SRL, societate care este și fondator a SC „XXXXXX-Xxx” SRL, Caminschii Dumitru le-a scris recipise, le-a semnat ca director al societății și le-a autentificat cu ștampila SC „XXXXXXXXXXXX” SRL, că în baza acestor împrumuturi a primit dobândă.*

Tot el a relatat, *„Caminschii Dumitru i-a promis că va acorda o funcție bine plătită soției Cuciuc Stela... Că la acel moment Caminschii Dumitru și Struțu Leonid care au împrumutat de la soția sa din numele SC „XXXXXX-Xxx” SRL în anul 2009 în baza a două contracte de împrumut bani în sumă de 60000 euro, pe care nu i-au restituit până la moment se ascund de la apelurile telefonice nu răspund (f.d. 15-20, vol. IV).*

Totodată, instanța de apel a stabilit, că adresa juridică a SC „XXXXXX-Xxx” SRL se află pe adresa juridică șos. XXXXXXX, xxx, mun. XXXXXXX (f.d. 124, vol. II) unde a fost Cuciuc Alexandru cu Cuciuc Stela și a împrumutat banii și lui Caminschii Dumitru în anul 2008.

Astfel, însăși soțul părții vătămate a confirmat că Caminschii Dumitru cunoștea de împrumutul acordat SC „XXXXXX-Xxx” SRL în anul 2009.

Faptul că Cuciuc Alexandru se cunoștea cu Caminschii Dumitru cu mult timp înainte de a acorda împrumuturile SC „XXXXXX-Xxx” SRL în baza contractelor de împrumut din 05 iunie 2009 și 25 septembrie 2009 a fost confirmat în ședința de judecată și de către Cuciuc Alexandru și Caminschii Dumitru, iar Cuciuc Stela a

confirmat că Caminschii Dumitru i-a promis că o va angaja în calitate de contabilă cu un salariul bun de 500 euro la SC „XXXXXX-Xxx” SRL (f.d. 104-109, vol. IV).

Cuciuc Alexandru a mai declarat că „...cu inculpatul a făcut cunoștință prin intermediul lui Caminschii Dumitru care a împrumutat bani de la partea vătămată, soția sa, și i-a dat lui Struțu Leonid, motivând că dorește să dezvolte firma sa, dar nu are mijloace financiare suficiente, a dorit să împrumute de la martor ca persoană juridică și a fost încheiat totuși un contract de împrumut între soția acestuia și SC „XXXXXX-Xxx” SRL. Un exemplar al contractului a rămas la inculpat și unul la partea vătămată. Chitanța cu nr. 110 i-a înmănat-o soției sale și le-a spus că merge la Banca Comercială Română să pună banii pe contul firmei.

La fel, peste ceva timp, inculpatul prin intermediul martorului a mai solicitat acordarea unui împrumut în sumă de 36000 euro.

Suma de 24000 euro a fost împrumutată în luna ianuarie 2010, iar aproximativ în luna septembrie 2010 a fost împrumutată a doua sumă.

Contractele au fost încheiate din numele firmei și ambele au fost purtătoare de dobânda, încheiate pe termen de 6 luni, iar la expirarea termenului inculpatul urma să restituie suma împrumutată împreună cu dobânda de 6 %... ”.

Astfel, instanța de apel din împrejurările constatate a considerat verosimilă și dovedită versiunea inculpatului, că acordarea împrumuturilor în sume de 24000 și 36000 euro a fost cunoscută, negociată între Caminschii Dumitru și Cuciuc Alexandru, iar banii au fost împrumutați pentru persoana juridică SC „XXXXXX-Xxx” SRL și nu personal de Struțu Leonid, iar scopul fiind pentru ca să dezvolte firma SC „XXXXXX-Xxx” SRL, neavând mijloace financiare suficiente, a cărui fondator era SC „XXXXXXXXXXXX” SRL administratorul căruia era Caminschii Dumitru și unicul fondator al SC „XXXXXXXXXXXX” SRL.

Fiind dovedit în afara oricăror dubii că Caminschii Dumitru cunoștea despre acordarea împrumuturilor de către Cuciuc Stela persoanei juridice SC „XXXXXX-Xxx” SRL, astfel Caminschii Dumitru fiind administratorul SC „XXXXXXXXXXXX” SRL, care este unicului fondator a SC „XXXXXX-Xxx” SRL a dat acordul ca Struțu Leonid administratorul a SC „XXXXXX-Xxx” SRL, să încheie contractele de împrumut cu Cuciuc Stela în interesele societății.

Se atestă că conform legislației fiscale în vigoare Struțu Leonid nu putea depune pe contul bancar al SC „XXXXXX-Xxx” SRL sumele de bani primite ca împrumut de la Cuciuc Stela în valută Euro, dar putea să-i depună numai în valută națională Leu moldovenesc.

Prin informația privind conturile bancare deschise de SC „XXXXXX-Xxx” SRL și rulajul banilor pe aceste conturi bancare se confirmă că la 05 iunie 2009, Struțu Leonid a depus pe contul bancar al SC „XXXXXX-Xxx” SRL bani în sumă de 151900 lei (f.d.60, vol. I) și la 29 septembrie 2009, Struțu Leonid a depus pe contul bancar al SC „XXXXXX-Xxx” SRL bani în sumă de 200000 lei și 550000 lei (f.d. 70, vol. I), confirmate și prin ordinul de încasare a numerarului nr. 60 din 29 septembrie 2009 că Struțu Leonid a depus pe contul bancar al SC „XXXXXX-Xxx” SRL suma de 550000 lei (f.d. 53, vol. III), prin ordinul de încasare a numerarului nr. 34 din 29 septembrie 2009 că Struțu Leonid a depus pe contul bancar al SC „XXXXXX-Xxx” SRL suma de 200000 lei (f.d. 54, vol.III), iar prin ordinul de încasare a numerarului nr. 100 din 29 septembrie 2009 că Drevova Elena a depus pe contul bancar al SC „XXXXXX-Xxx” SRL suma de 20793 lei (f.d. 52, vol. III), confirmate și prin

procesele-verbale de ridicare a rulajului bancar și ordinele de plată ridicate de la Banca Comercială Română, filiala Chișinău (f.d. 59-103, vol. I), prin informația privind conturile bancare deschise de SC „XXXXXX-Xxx” SRL și rulajul banilor pe aceste conturi bancare se confirmă cu certitudine că la 05 iunie 2009, Struțu Leonid a depus pe contul bancar al SC „XXXXXX-Xxx” SRL bani în sumă de 151900 lei (f.d. 60, vol. I), și că la 29 septembrie 2009, Struțu Leonid a depus pe contul bancar al SC „XXXXXX-Xxx” SRL bani în sumă de 200000 lei și 550000 lei (f.d. 70, vol. I).

Aceste circumstanțe au fost confirmate prin declarațiile martorului Drevova Elena, care a relatat că „...i-a fost comunicat că o persoană a împrumutat această sumă de bani, care au fost schimbați în lei și puși în cont, că era necesar de cumpărat alte mașini pentru firmă.

Sumele indicate au fost duse de Struțu Leonid la bancă, ea a văzut suma de bani în lei, Struțu Leonid i-a dat 200000 lei probabil în anul 2008.

Când inculpatul i-a dat banii, i-a spus că sunt pentru procurarea automobilelor, dar nu i-a comunicat proveniența acestora, este vorba despre 200000 lei.

Confirmă, că semnătura de pe dispoziția de încasare din 29 septembrie 2009 îi aparține pentru suma de 200000 lei.

Acești bani i-a pus pe cont în bancă, fiind depuși pe contul firmei.

Banii în sumă de 550000 lei au fost depuși separat de către Struțu Leonid pe contul bancar al firmei.

Ea a pus pe cont doar suma de 200000 lei, iar Struțu Leonid a depus în contul firmei suma de 550000 lei... ”.

Potrivit materialelor cauzei penale, se dovedește ca fiind veridică poziția inculpatului Struțu Leonid, care a comunicat că „a încheiat contractele de împrumut cu Cuciuc Stela la 05 iunie 2009 în sumă de 24000 euro și la 25 septembrie 2009 în sumă de 36000 euro.

Banii luați cu împrumut au fost decontați la contul firmei la 29 septembrie 2009.

A eliberat bon de încasare lui Cuciuc Stela, fapt reflectat în contabilitate.

Ambele părți ale chitanței au fost eliberate lui Cuciuc Stela și Alexandru.”

Instanța de apel a reținut că prin extrasul din Registrul tranzacțiilor electronice transmise/primate prin intermediul sistemului de deservire bancară la distanță pe perioada 29 septembrie 2009 – 29 septembrie 2009 (f.d. 51, vol. III) se confirmă cu certitudine că de către SRL „XXXXXX-Xxx”, la 25 septembrie 2009 a fost efectuată plata pentru autoturisme în sumă de 530371, 28 lei, confirmat și prin ordinul de plată nr. 331 din 29 septembrie 2009 că SRL „XXXXXX-Xxx” a transferat pe contul SC „Uz-Aauto Trading” SRL în BC „Moldova Agroindbank” SA suma de 530371, 28 lei, ce constituie plata pentru procurarea autoturismelor conform contractului de leasing nr. 3 din 25 septembrie 2009 (f.d. 56, vol. III), iar prin ordinul de plată nr. 332 din 29 septembrie 2009 (f.d. 55, vol. III) se confirmă cu certitudine că la 29 septembrie 2009 SC „XXXXXX-Xxx” SRL a achitat suma de 237555 lei pentru motorină SRL „Lukoil Moldova”.

Instanța de apel a stabilit, că cealaltă sumă de bani a fost folosită pentru procurarea și echiparea autoturismelor de „TAXI” cu sisteme de gaz, radiogiraficare, aparate de casă control, fapt confirmat și prin declarațiile martorului Caminschii Dumitru.

Instanța de apel a reiterat, că prin adeverința de înmatriculare a mijloacelor de transport din 15 octombrie 2012, eliberată de ÎS „Cris Registru” (f.d. 166, vol. II 176, vol. IV) *se confirmă cu certitudine că:*

- la 18 mai 2009 Struțu Leonid a procurat autoturismul model „Mercedes 814D” , n/î XXX xxx, iar la 02 iulie 2010 a reînmatriculat acest automobil pe numele lui Caminschii Angela care este soția lui Caminschii Dumitru;

- la 03 iulie 2010 Struțu Leonid a procurat autoturismul model „Mercedes 612D”, n/î XXX xxx, iar la 03.07.2010 a reînmatriculat acest autoturism pe numele lui Caminschii Angela care este soția lui Caminschii Dumitru;

- la 19 iunie 2009 Struțu Leonid a procurat autoturismul model „Mercedes 412D”, n/î XXX xxx, iar la 02 iulie 2010 a reînmatriculat acest autoturism pe numele lui Caminschii Angela care este soția lui Caminschii Dumitru.

La fel, instanța de apel a mai reiterat, că prin adeverința de înmatriculare a mijloacelor de transport din 16 octombrie 2012, eliberată de ÎS „Cris Registru” (f.d. 167, vol. II) se confirmă cu certitudine că:

- la 05 octombrie 2009 Galcovscaia Natalia, care este soția lui Struțu Leonid a procurat autoturismul model „Škoda Octavia”, n/î XX XX xxx, iar la 13 iulie 2010 a reînmatriculat acest autoturism pe numele lui Caminschii Angela care este soția lui Caminschii Dumitru.

Astfel, instanța de apel a atestat, că de fapt în acea perioadă autoturismele erau procurate și prin alte metode nu numai prin banii transferați prin contul firmei, dar până la urmă toate ajungeau la Caminschii Dumitru, el fiind beneficiarul final la toate, inclusiv și în urma vânzării SC „XXXXXX-Xxx” SRL fără a restitui sumele împrumutate de la Cuciuc Stela.

Caminschii Dumitru fiind persoana interesată de a nu fi efectuată inventarierea bunurilor SC „XXXXXX-Xxx” SRL la momentul concedierii lui Struțu Leonid din funcția de administrator, or, în această situație este imposibil de a demonstra că Struțu Leonid a însușit pentru sine banii împrumutați.

Cu referire la învinuirea adusă inculpatului Struțu Leonid prin rechizitoriu instanța de apel a reținut, că procurorul nu a prezentat instanței de judecată probe care ar dovedi faptul că Struțu Leonid ar fi dobândit ilicite prin înșelăciune și abuz de încredere bunurile altei persoane, pentru necesitățile firmei sale deoarece SC „XXXXXX-Xxx” SRL nu era firma acestuia, nu era el fondator al firmei, dar s-a constatat cu certitudine că conform extrasului din Registrul de stat al întreprinderilor și organizațiilor nr. 6570 din 13 martie 2008 (f.d. 90, vol. II) și deciziei de înregistrare a întreprinderii din 30 octombrie 2007 (f.d. 125, vol. II) că SC „XXXXXX-Xxx” SRL a fost înregistrată la 30 octombrie 2007, Struțu Leonid fiind numit administratorul societății, iar unicul fondator cu cota de 100% fiind SC „XXXXXXXXXXXX” SRL și conform actului de constituire al societății (f.d. 127-136, vol. II) a fost confirmat, că Caminschii Dumitru este administratorul SC „XXXXXXXXXXXX” SRL, și unicul fondator al SC „XXXXXXXXXXXX” SRL.

De asemenea, instanța de apel a specificat, că procurorul nu a prezentat instanței de judecată probe care ar dovedi faptul că Struțu Leonid ar fi falsificat contractul de împrumut a mijloacelor bănești, chitanța la dispoziția de încasare nr. 110 din 05 iunie 2009, și contractul de împrumut a mijloacelor bănești și chitanța la dispoziția de încasare nr. 25/09 din 25 septembrie 2009, or, contractele de împrumut au fost întocmite cu respectarea prevederilor art. art. 867-872 Cod civil, împrumuturile sunt

purtătoare de dobândă, a fost respectată forma scrisă a contractului prevăzută de art. 210 Cod civil, mai mult, contractele de împrumut corespund cerințelor legislației civile după formă și conținut și clauzele contractuale au fost convenite de către părți, contractele sunt în formă scrisă și semnate de părțile contractuale.

La încheierea contractelor a fost prezent de fiecare dată soțul părții vătămate, Cuciuc Alexandru, care activa în calitate de inspector superior de investigații în domeniul economic și cunoștea foarte bine modalitatea de întocmire a contractelor de împrumut, și anume că el a insistat ca contractele de împrumut să fie încheiate cu persoana juridică SC „XXXXXX-Xxx” SRL, anterior în anul 2008 a acordat împrumutul lui Caminschii Dumitru administratorului SC „XXXXXXXXXXXX” SRL.

Astfel, instanța de apel a reținut, că la încheierea contractelor au fost respectate întru-totul și condițiile de valabilitate a contractul de împrumut prevăzute de art. art. 199-211 Cod civil, nefiind viciată voința părților contractante.

Contractele de împrumut fiind valabile, nu au fost declarate false și nu au fost prezentate probe de către partea acuzării care ar servi ca temei de declarare falsă a acestor contracte.

Astfel, inculpatul a recunoscut faptul că a încheiat contracte de împrumut cu partea vătămată Cuciuc Stela, având calitatea de director al SC „XXXXXX-Xxx” SRL, cu scopul de a dezvolta firma SC „XXXXXX-Xxx” SRL dar nu are mijloace financiare suficiente, inclusiv de a achiziționa mașini pentru compania pe care o conducea.

De asemenea, inculpatul nu a infirmat primirea sumelor pe care le-a împrumutat de la partea vătămată Cuciuc Stela 24000 și 36000 euro, însă acesta nu le-a însușit, dar le-a schimbat în lei și le-a pus pe contul firmei.

Cu referire la prezentarea de către procuror a probei cu raportul de expertiză grafologică nr. 767-768 din 17 aprilie 2014, instanța de apel a considerat că nu era necesar de a fi efectuat această expertiză, deoarece Struțu Leonid pe tot parcursul urmăririi penale și în ședințele de judecată a recunoscut că semnăturile î-i aparțin, nu a negat acest fapt.

Instanța de apel a specificat, legalitatea contractelor de împrumut se confirmă și prin aceea că părțile nu au contestat ilegalitatea lor, astfel, afirmația acuzării că prin această probă se demonstrează vinovăția inculpatului în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere în proporții deosebit de mari, este greșită.

Instanța de apel a considerat, ca fiind neîntemeiat argumentul procurorului, precum că Struțu Leonid a primit sumele de bani, în urma înșelăciunii, precum că s-a stabilit că în scopul dobândirii ilicite a bunurilor altor persoane, acesta a prezentat părții vătămate date false precum că necesită să procure automobile de la compania „Xxxx-Xxxxx”, deoarece această afirmație este declarativă fără suport probant, acuzarea nu a prezentat probe în acest sens,

Mai mult, în contractele de împrumut nu este indicată careva clauză contractuală că se acordă împrumut anume cu scopul de a procura automobile de la compania „Xxxx-Xxxxx”, or dacă se acorda împrumutul cu un scop bine determinat atunci incontestabil că Cuciuc Alexandru era să insiste la indicarea în contracte a scopului bine determinat de acordare a împrumuturilor.

Din conținutul contractelor rezultă, că familia Cuciuc urmăreau unicul scop de a acorda împrumuturile cu dobândă lunară și de a câștiga bani, așa cum a mai acordat anterior lui Caminschii Dumitru.

Astfel, Caminschii Dumitru, administratorul și fondatorul SC „XXXXXXXXXX” SRL, se cunoștea de mai mult timp cu Cuciuc Alexandru, soțul părții vătămate Cuciuc Stela, aceștia erau în relații bune, aveau unele chestiuni de afaceri împreună, Caminschii Dumitru împrumutând careva sume impunătoare de bani de la Cuciuc Alexandru tot prin intermediul soției ultimului, Ciciuc Stela.

Anume Caminschii Dumitru i-a recomandat lui Struțu Leonid pe Cuciuc Alexandru ca fiind persoana de la care ar putea împrumuta bani pentru firmă.

Prin urmare, instanța de apel a exclus posibilitatea, că de către Struțu Leonid să fi fost manifestat abuzul de încredere, or, între el și partea vătămată Cuciuc Stela nu exista raport de încredere care ar putut fi exploatat, de asemenea nu exista raport de încredere între Struțu Leonid și Cuciuc Alexandru, or, Caminschii Dumitru este cel ce le-a făcut cunoștință și îl cunoștea de mult timp pe soțul părții vătămate, fapt ce este confirmat prin declarațiile inculpatului, părții vătămate, martorilor Cuciuc Alexandru și Caminschii Dumitru.

În ceea ce ține de declarațiile martorului Caminschii Dumitru precum că acesta nu cunoștea nimic despre împrumutul luat de Struțu Leonid de la Cuciuc Alexandru, instanța de apel le-a dat o apreciere critică, considerând că Caminschii Dumitru tinde să nege implicația sa în împrumutul respectiv, dat fiind faptul că Caminschii Dumitru de asemenea este în conflict cu Cuciuc Stela și Alexandru pentru nerambursarea unor împrumuturi și este implicat în alt dosar penal în acest sens, iar, Cuciuc Alexandru văzând că Caminschii Dumitru a vândut SC „XXXXXXXXXX” SRL altei persoane și nu i-a achitat sumele împrumutate de firmă, nu avea altceva decât a recurge cu presiuni asupra lui Struțu Leonid de a întoarce banii, pe care l-a impus să scrie și mai multe recipise pe aceleași sume de la inculpat, care de fapt nu sunt alte sume de bani decât sunt obiectele litigiului ce rezultă din contractele de împrumut încheiate cu SC „XXXXXX-XXX” SRL.

Prin urmare, în opinia instanței de recurs este neîntemeiată și lipsită de suport probatoriu alegația acuzatorului de stat precum că Struțu Leonid ar fi recurs la abuz de încredere față de Cuciuc Stela, aceasta fiind o versiune declarativă și neconfirmată, dat fiind faptul că între inculpat și partea vătămată nu existau relații de încredere.

În ordinea de idei expusă supra, instanța de apel a enunțat, că acuzarea de stat nu a demonstrat că Struțu Leonid ar fi dezinformat conștient partea vătămată sau i-ar fi prezentat fals realitatea, sau ar fi tăcut sub tăcere anumite aspecte ori circumstanțele care trebuie comunicate în cazul săvârșirii cu bună-credință și în conformitate cu legea a tranzacției patrimoniale - la caz, afirmația procurorului precum că Struțu Leonid a prezentat părții vătămate date false precum că necesită să procure automobile de la compania „XXXX-XXXX” și în așa mod a înșelat partea vătămată, nu este confirmată prin careva probe.

De asemenea, nu este indicat concret în care formă a avut loc înșelăciunea, cum anume partea vătămată Cuciuc Stela a fost indusă în eroare.

În același context, în contractele de împrumut încheiate între Struțu Leonid în calitate de director al SC „XXXXXX-XXX” SRL și Cuciuc Stela nu este stipulat care este scopul împrumutului efectuat sau care ar fi destinația de utilizare a banilor de către directorul societății comerciale.

Pe lângă faptul că nu a fost demonstrată prezența acțiunilor adiacente în comportamentul lui Struțu Leonid, în fapta acestuia nu se regăsește nici acțiunea

principală a laturii obiective de escrocherie, instanța de apel a accentuat, că la caz, acuzarea nu a adus probe prin care s-ar dovedi că Struțu Leonid a săvârșit fapta prejudiciabilă de sustragere a banilor de la Cuciuc Stela.

Or, împrumutul sumelor de 24000 și 36 000 euro a fost efectuat, după spusele inculpatului, dar și a părții vătămate, pentru a investi în dezvoltarea SC „XXXXXX-Xxx” SRL și anume pentru procurarea mașinilor și altor bunuri.

Prin informația despre contul SC „XXXXXX-Xxx” SRL și ordinele de încasare nominalizate supra, se atestă că Struțu Leonid și contabilul Drevova Elena au depus pe contul firmei suma de aproximativ 750000 lei.

Sumele au fost depuse la intervalul de aproximativ 3-4 zile de la efectuarea împrumutului, ceea ce arată elocvent că Struțu Leonid nu a avut intenția de a sustrage aceste sume de bani, de a le însuși ilicit pentru necesități personale, dimpotrivă, acțiunile acestuia denotă clar că banii împrumutați în numele firmei au fost investiți anume pentru a acoperi necesitățile societății comerciale.

Instanța de apel a menționat, că organul de urmărire penală nu a verificat și nu s-a expus asupra sumei de 750000 lei virată de către Struțu Leonid pe contul SC „XXXXXX-Xxx” SRL, nu a luat în considerație această circumstanță, care, de fapt, justifică împrumuturile luate de către Struțu Leonid de la Cuciuc Stela și infirmă scopul de cupiditate al inculpatului.

De asemenea, în cadrul urmăririi penale nu a fost dispusă efectuarea unei expertize financiar-contabile a SC „XXXXXX-Xxx” SRL care ar fi elucidat incontestabil care era starea financiară a societății comerciale în acea perioadă, care este sursa de venituri, cheltuieli și repartizarea acestora în detaliu, totodată ar fi demonstrat cert din ce surse a fost efectuat viramentul banilor de către Struțu Leonid sau în ce modalitate a fost cheltuită suma de 750000 lei depusă de Struțu Leonid pe contul SC „XXXXXX-Xxx” SRL.

Instanța de apel a reținut, că organul de urmărire penală a neglijat de mai multe ori indicațiile procurorilor de a fi dispusă și efectuată expertiza financiar-contabilă a SC „XXXXXX-Xxx” SRL, necătând la faptul că în cadrul urmăririi penale pe acest dosar de mai multe ori au fost anulate rechizitoriile din 19 septembrie 2012 și reluată urmărirea penală (f.d. 15, vol. II), iar prin indicația procurorului din 04 octombrie 2012 (f.d. 16, vol. II) a fost dispus de a fi efectuate mai multe acțiuni de urmărire penală, inclusiv și de a fi dispusă și efectuată expertiza financiar-contabilă a SC „XXXXXX-Xxx” SRL, însă nu a fost dispusă de către organul de urmărire penală, ulterior prin indicația procurorului din 23 noiembrie 2012 (f.d. 36-37, vol. II) a fost dispus de a fi efectuate mai multe acțiuni de urmărire penală, inclusiv și de a fi dispusă și efectuată expertiza financiar-contabilă a SC „XXXXXX-Xxx” SRL, însă nu a fost dispusă de către organul de urmărire penală fiind întocmit rechizitoriul la 30 mai 2013 (f. d. 193-203, vol. II); prin ordonanța procurorului din 14 iunie 2013 (f.d. 216-217, vol. II) a fost anulat rechizitoriul din 30 mai 2013 și reluată urmărirea penală însă la fel nu a fost dispusă și efectuată expertiza financiar-contabilă a SC „XXXXXX-Xxx” SRL.

Efectuarea expertizei financiar-contabile la SC „XXXXXX-Xxx” SRL, nu a fost solicitată de partea acuzării în ședințele de judecată.

Totodată sunt inexplicabile acțiunile organului de urmărire penală referitor la dispunerea efectuării perchezițiilor la oficiile SC „XXXXXX-Xxx” SRL și SC „XXXXXXXXXXXX” SRL, domiciliul contabilei SC „XXXXXX-Xxx” SRL la 25

februarie 2014, după 1 an și 8 luni de la momentul pornirii urmăririi penale, după ce au fost audiați Caminschii Dumitru, contabilă, după ce Caminschii Dumitru a vândut SC „Xxxxxx-Xxx” SRL unei alte persoane și documentele contabile nu mai erau.

Astfel, având în vedere prevederile art. 8 Cod de procedură penală, instanța de apel a specificat organul de urmărire penală nu a dispus efectuarea expertizei financiar-contabile a SC „Xxxxxx-Xxx” SRL prin care ar elucida incontestabil care era starea financiară a societății comerciale în acea perioadă, care este sursa de venituri, cheltuieli și repartizarea acestora în detaliu și ar fi demonstrat cert în ce modalitate a fost cheltuită suma de 750000 lei depusă de Struțu Leonid pe contul SC „Xxxxxx-Xxx” SRL.

Instanța de apel a respins alegația procurorului precum că prima instanță nu a dat o apreciere că inculpatul Struțu Leonid, urmând scopul său infracțional, în lipsa aprobării Adunării Generale și contrar prevederilor alin. (2) lit. e) al Legii privind societățile cu răspundere limitată nr. 135 din 14 iunie 2007, unilateral a încheiat contracte de împrumut cu Cuciuc Stela vizând sumele de 24000 și 36000 euro, or, potrivit statutului SC „Xxxxxx-Xxx” SRL, administratorul încheie tranzacții în numele societății, fără a fi specificate care anume tranzacții, prin urmare, nu este indicat că directorul societății nu are dreptul să încheie tranzacții de împrumut.

Contrar celor invocate de acuzatorul de stat, instanța de apel a menționat, că declarațiile martorului Bejan Viorel nu atestă vinovăția lui Struțu Leonid în săvârșirea infracțiunii de escrocherie, or, martorul a relatat că *„a efectuat control la firma menționată în anul 2009, a emis decizia Fiscului, a înmănat decizia de inițiere a controlului, a depistat unele încălcări, erau date incomplete pentru folosirea drumurilor pentru perioada 2007-2009 ... Toate veniturile au fost supuse controlului, iar careva împrumuturi nu au fost depistate, ei verifică corectitudinea veniturilor și cheltuielilor, achitărilor taxelor fiscale, ei nu au verificat acordarea sau primirea împrumuturilor ...”*

Instanța de apel a menționat, că aspectele nominalizate pot avea legătură cu corectitudinea reflectării datelor în documentația contabilă a firmei de către contabil, însă nu dovedesc existența în acțiunile lui Struțu Leonid a elementelor infracțiunii de escrocherie, iar încălcarea unor prevederi ce țin de indicarea, completarea incorectă a ordinelor de încasare a numerarului în momentul depunerii banilor pe contul bancar al SC „Xxxxxx-Xxx” SRL nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare a inculpatului pentru săvârșirea faptei de escrocherie incriminată, odată ce nu există concluzia experților în domeniu, nu este efectuată expertiza financiar-contabilă pentru a exclude orice dubii în acest sens, din motiv că Caminschii Dumitru și organul de urmărire penală nu au putut spune din ce surse au fost depuse de către Struțu Leonid suma de 750000 lei, iar contabilă a afirmat că suma a fost transmisă, împrumutată de inculpat și depusă pe contul firmei.

De asemenea, instanța de apel a respins argumentul procurorului precum că Struțu Leonid, după dobândirea ilicită a sumei date și dispunând de o posibilitate reală de a le folosi, le-a dispus și folosit la dorința sa, în scopuri personale, or, nu a fost indicat în ce scop anume au fost folosite aceste sume de bani, ce a achiziționat inculpatul sau în ce a investit banii inculpatul, în afară de activitatea SC „Xxxxxx-Xxx” SRL, care dimpotrivă este combătut prin faptul că Struțu Leonid a depus pe contul bancar al firmei suma de 750000 lei din care au fost efectuate achitări pentru necesitățile firmei expuse supra și confirmate prin documente contabile, iar faptul că

firma avea asemenea venituri, surse financiare (*sumele de 530371,28 lei și 237555 lei*), înafara sumelor împrumutate la 29 septembrie 2009 nu au fost prezentate probe în acest sens, pentru a infirma afirmațiile părții apărării.

Avînd în vedere prevederile art. 71 al Legii cu privire la societățile cu răspundere limitată, instanța de apel a considerat ca fiind nejustificat argumentul procurorului precum că s-a demonstrat faptul că Struțu Leonid încă la momentul intrării în posesia banilor, avea drept scop însușirea lor și nu avea de gând să îndeplinească angajamentele asumate, or, în speță nu este dovedită intenția inculpatului de a săvârși infracțiunea de escrocherie.

La momentul încheierii contractelor de împrumut, contractele respective au fost încheiate conform prevederilor legislației civile în vigoare, partea vătămată urmărind scopul acordării împrumutului și dreptul de a încasa dobânda de 6% lunar.

Struțu Leonid, în calitate de director al SC „XXXXXX-Xxx” SRL, a eliberat contractele și chitanțe cu aplicarea ștampilei societății, astfel, neexistând temei de a considera că Struțu Leonid ar fi avut intenția de a-și însuși personal banii împrumutați în numele companiei.

Instanța de apel de asemenea a atestat, că nu a fost demonstrată intenția inculpatului și în una din următoarele situații: situația financiară extrem de neprielnică a persoanei care își asumă angajamentul la momentul încheierii tranzacției; lipsa de fundamentare economică și caracterul irealizabil al angajamentului asumat; lipsa unei activități aducătoare de beneficii, îndreptate spre încasarea mijloacelor bănești necesare onorării angajamentului; achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori; prezentarea, la încheierea tranzacției, din numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane, de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc.

Din toate elementele caracteristice escrocheriei, partea acuzării nu a demonstrat nici unul deoarece la momentul împrumutului societatea avea o stare financiară bună, venitul era în creștere conform actului întocmit de către Inspectoratul Fiscal de Stat.

La caz, instanța de apel a specificat că din materialele acumulate în speță se atestă, că între SC „XXXXXX-Xxx” SRL și Cuciuc Stela au existat relații cu caracter civil, relații de împrumut, care sunt reglementate de capitolul VII, Titlul III, art. art. 867-874 Cod civil, fapt ce rezultă incontestabil din comportamentul lui Struțu Leonid, de atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunurilor, de prezența disponibilității efective a făptuitorului de a-și executa angajamentele, dar și din declarațiile părții vătămate Cuciuc Stela, care a indicat în ședința de judecată că a acordat împrumuturile SC „XXXXXX-Xxx” SRL cu scopul de a obține profit, fapt reflectat în contractele respective de împrumut, unde este indicat că dobânda primită de împrumutător este de 6%.

Instanța de apel nu a omis faptul, că recipisele semnate de Struțu Leonid, la care face trimitere cu insistență partea vătămată și soțul acesteia, semnate de către inculpat (f.d. 65, vol. III) au fost scrise sub presiunea de răfuire cu inculpatul și cu familia sa, iar în legătură cu acest fapt Struțu Leonid s-a adresat către organul de urmărire penală la 12 decembrie 2012 și procurorului, potrivit legislației în vigoare.

Totodată, în recipisele respective au fost indicate aceleași sume de bani care sunt obiect al litigiului civil din contractele de împrumut nominalizate, chiar și în acest caz

între părți sunt statuate relații civile care se reglementează de legislația civilă, or, partea vătămată Cuciuc Stela, avînd în vedere că la expirarea termenului de restituire a împrumutului de către SC „XXXXXX-Xxx” SRL după cum afirmă ultima că nu i-a fost achitată dobînda și împrumutul, avea posibilitatea reală să înainteze acțiune civilă în instanța civilă față de debitorul SC „XXXXXX-Xxx” SRL pentru a-și asigura întoarcerea împrumutului din bunurile SC „XXXXXX-Xxx” SRL care la acel moment deținea destule bunuri materiale.

Instanța de apel a concluzionat, că Caminschii Dumitru în anul 2010 l-a eliberat din funcție pe Struțu Leonid și ultimul era în imposibilitate de a mai face ceva, iar Caminschii Dumitru nu a efectuat inventarierea bunurilor la momentul eliberării din funcție a inculpatului.

La fel, instanța de apel a supus criticii afirmația martorului Cuciuc Alexandru, precum că după expirarea termenului de restituire a împrumutului de către SC „XXXXXX-Xxx” SRL, acesta din nou fără garanție a împrumutat lui Struțu Leonid suma de 10000 euro în baza recipisei din 05 august 2010, pe când conform mesajelor telefonice expediate inculpatului de către familia Ciciuc încă din 02 martie 2010 au început presiunile asupra inculpatului (f.d. 104-181, vol. I).

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a atestat, că soțul părții vătămate, Cuciuc Alexandru, era colaborator al poliției economice, el a fost prezent la toate tranzacțiile încheiate de soția sa și el participa la toate negocierile aferente acestor tranzacții, or, însăși Cuciuc Stela a indicat că nu cunoaște cum și în ce circumstanțe Struțu Leonid a scris recipisele nominalizate, deși anume ea este parte vătămată.

Totodată, anume Cuciuc Alexandru se cunoștea cu fondatorul SC „XXXXXX-Xxx” SRL, Caminschii Dumitru, aceștia erau în relații de afaceri, Caminschii Dumitru a împrumutat anterior de la Cuciuc Alexandru anumite sume de bani și tot Caminschii Dumitru a fost cel care i-a spus lui Struțu Leonid să împrumute bani de la Cuciuc Alexandru, deși Struțu Leonid nu era în careva relație cu soțul părții vătămate.

Stenogramele convorbirilor și descifrarea mesajelor telefonice, deși au fost puse de organul de urmărire penală la baza învinuirii, denotă de fapt presiunile care au fost efectuate asupra inculpatului Struțu Leonid și nu săvârșirea infracțiunii de escrocherie.

9. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia instanței de apel solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea cerințelor procurorul a invocat dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, specificând în acest sens următoarele aspecte.

După cum reiese din decizia instanței de apel aceste prevederi legale nu au fost totalmente respectate și nu au fost supuse verificării probele prezentate în sprijinul acuzării, făcând trimitere unilateral la argumentele invocate de către apărător în discursul său care au fost puse la baza sentinței de achitare.

Astfel, instanța de judecată a dat apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare și nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care în cumul dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, ori nu s-a expus asupra tuturor motivelor indicate în apelul procurorului.

Vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate este dovedită pe deplin prin următoarele fapte și probe administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în

instanța de judecată, fiind indicate și ca motive ale apelului procurorului, iar instanța de apel nu s-a expus asupra lor, ori nu le-a apreciat, ori le-a apreciat eronat, fiind respinsă puterea de acuzare fără o motivare plauzibilă sau bazată pe probe ce ar combate învinuirea incriminată inculpatului.

În viziunea procurorului, decizia instanței de apel de menținere a sentinței de achitare, este neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece este contrară stării de fapt stabilite în baza probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești, contravine prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală care stipulează expres că: „Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor”.

În speță instanțele de judecată au omis aceste prevederi legale și au dat apreciere numai la unele probe care în opinia lor dovedesc nevinovăția inculpatului, în așa mod fiind încălcate și cerințele art. 394 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală.

În opinia acuzării, instanțele de fond, au omis acel fapt că inculpatul și-a camuflat acțiunile sale criminale prin semnarea contractelor de împrumut și a chitanțelor la dispozițiile de încasare din 05 iunie 2009 nr. 110 și respectiv din 25 septembrie 2009 nr. 25/09 între SC „Xxxxxx-Xxx” SRL și Cuciuc Stela, tranzacție care a avut un rol hotărâtor în determinarea părții vătămate de a intra în raport juridic cu inculpatul.

Eroarea în care se afla partea vătămată reprezintă un element esențial al faptei de escrocherie, ce rezultă nemijlocit din acțiunea și intenția făptuitorului.

Prezentarea frauduloasă, denaturată a realității, a fost aptă și suficientă de a inspira încrederea părții vătămate Cuciuc Stela, de a accepta încheierea tranzacției, care de facto avea un caracter simulat, or, fiind audiat în instanțele de fond martorul Caminschii Dumitru a negat categoric precum că l-ar fi investit cu împuterniciri pe Struțu Leonid în vederea negocierii și încheierii tranzacțiilor de împrumut.

Faptul că, SC „Xxxxxx-Xxx” SRL, a fost utilizată de către inculpatul Struțu Leonid, drept instrument pentru realizarea și consumarea escrocheriei, rezultă nemijlocit și din declarațiile părții vătămate Cuciuc Stela, care la întrebarea procurorului în instanța de apel, dacă i-ar fi acordat un astfel de împrumut inculpatului, în calitatea sa de persoană fizică, aceasta a negat categoric.

În opinia acuzării, Struțu Leonid a primit sumele de bani în urma înșelăciunii, deoarece acționând întru realizarea intenției sale infracționale, acesta a prezentat părții vătămate date false precum că necesită să procure automobile de la compania „Xxxx-Xxxxx” însă, conform informației parvenite de la această companie, s-a constatat că Struțu Leonid în perioada 05 iunie 2009-25 septembrie 2009 nu a procurat careva automobile, pentru necesitățile firmei SC „Xxxxxx-Xxx” SRL.

Mai mult, banii la care se referă instanțele de fond au fost introduși peste 3 luni după primirea sumei de 24000 euro și peste 4 zile după primirea sumei de 36000 euro de la Cuciuc Stela.

Astfel, instanțele de fond nu pot afirma cu certitudine, că în Banca Comercială Română s-au introdus anume banii sus indicați, or, acest fapt este infirmat și prin actul controlului Inspectoratului Fiscal de Stat, inclusiv și prin declarațiile martorului Bejan Viorel, probe care instanța de apel le-a lăsat fără a evalua forța lor probantă în măsura în care acestea, în coroborare cu celelalte probe în ansamblu, confirmă vinovăția inculpatului.

Astfel, potrivit declarațiilor martorului Bejan Viorel, acesta a indicat precum că a efectuat un control fiscal la SC „XXXXXX-Xxx” SRL, pe perioada 01 ianuarie 2007-30 aprilie 2010, în cadrul controlului nu s-au stabilit cazuri de împrumuturi acordate de persoanele fizice.

Toate contractele inclusiv și contractele de împrumut, obligatoriu trebuie să aibă număr, iar dispozițiile de încasare, transmise în conturi curente.

Deoarece fondatorul SC „XXXXXX-Xxx” SRL, era Caminschii Dumitru, împrumuturile urmau a fi luate cu acordul fondatorului, prin proces-verbal, ceea ce în cadrul controlului nu s-a stabilit.

În contabilitate nu erau careva chitanțe sau dispoziții care ar reflecta împrumuturile declarate.

Acuzarea consideră că inculpatul a primit sumele de bani de la partea vătămată în urma abuzului de încredere, deoarece a promis restituirea banilor în termen strict stabiliți, cu calcularea dobânzii în procente, astfel inculpatul în scopul însușirii ilicite a bunurilor altor persoane, prin încheierea defectuoasă a contractelor din 05 iunie 2009 și 29 septembrie 2009 își asuma unele obligațiuni ca condiție pentru a primi sumele de bani, în realitate, inculpatul Struțu Leonid nu intenționa să-și îndeplinească obligațiunile sale și folosindu-se de relațiile de încredere cu partea vătămată Cuciuc Stela, a însușit banii primiți în sumă totală de 952200 lei.

Fiind audiat pe marginea învinuirii imputate, inculpatul a înaintat diferite versiuni, precum că i-a transmis banii lui Caminschii Dumitru, apoi chipurile a introdus o parte de bani la Banca Comercială Română, însă nu a putut explica de ce nu și-a onorat obligațiunile sale, conform prevederilor contractului încheiat.

Cele invocate denotă că, instanța de apel și-a întemeiat soluția într-un mod determinat pe declarațiile inculpatului, declarații care au fost prezentate în detrimentul examinării obiective ale cauzei, or, deși potrivit concluziilor din raportul de expertiză nr. 767-768 din 17 aprilie 2014 (f.d. 99-109, vol. III), se constată că la executarea semnăturilor din numele lui Struțu Leonid la recipisele privind suma de 36000 euro, nu s-au reflectat careva indici caracteristici stărilor psihice neobișnuite ca: frica, violența, constrângerea, stare psihică, instanța de apel contrar acestor concluzii a acceptat ca fiind credibilă versiunea inculpatului care susține că, a notat recipisele fiind influențat psihic de către soțul părții vătămate.

Instanța de apel, fără a proceda la o apreciere și evaluare a elementelor de probă, proprii activității sale, a pronunțat o decizie deficitar motivată, în sensul oportunității menținerii achitării lui Struțu Leonid, ignorând faptul inculpatul în lipsa aprobării Adunării generale (condiție obligatorie conform art. 5 pct. 9 al Acordului de constituire a SC „XXXXXX-Xxx” SRL) și contrar prevederilor art. 49 alin. (2) lit. e) al Legii privind societățile cu răspundere limitată nr. 135, unilateral a încheiat contracte de împrumut cu Stela Cuciuc pe sumele de 24000 și respectiv 36000 euro, mai mult, nu a indicat numerele de ordine a contractelor date, din start fiind imposibilă evidența contabilă a acestora.

Nedorința de a reflecta în documentele contabile primirea sumei de 60000 euro de la Cuciuc Stela, s-a confirmat și prin faptul că, Struțu Leonid a semnat contractul și dispozițiile de plată asumându-și și atribuțiile contabilului, deși la societatea respectivă activa contabilul-șef, în persoana lui Drevova Elena.

Astfel, inculpatul nu a prezentat documentele primare contabilei, acțiune care în opinia acuzării a fost bine chibzuită de către făptaș, or, nemijlocit Drevova Elena

în cadrul audierii sale a confirmat că deși a auzit de la terțe persoane despre împrumutul acordat lui Struțu Leonid, de către Cuciuc Stela, nu a participat nemijlocit la încheierea tranzacției, nu a plasat semnătura sa în dispozițiile de plată.

Inculpatul ilegal a substituit-o pe contabilă Drevova Elena, iar după perfectarea contractului de împrumut, făptașul i-a oferit lui Cuciuc Stela ambele exemplare a contractelor inclusiv și ambele exemplare a dispoziției de încasare nr. 25/09, fapt ce confirmă că primirea sumei de 60000 euro, nu a fost reflectată în contabilitatea SC „XXXXXX-XXX” SRL.

La fel și partea vătămată fiind audiată în ambele instanțe de judecată a susținut precum, în momentul încheierii contractelor de împrumut, insista să fie prezentă și contabilă, iar la întrebarea acesteia de ce nu este contabilă pentru a semna și ea, inculpatul i-a asigurat că este suficientă doar semnătura lui.

A împrumutat bani lui Struțu Leonid ca administrator, deoarece a pus ștampila firmei și peste ceva timp, de la directorul general al SC „XXXXXXXXXX” SRL, Caminschii Dumitru, ea a aflat că suma împrumutată nu a fost pusă la contul întreprinderii ci a fost utilizată în scopuri personale.

Cu acești bani inculpatul a făcut reparație în casa, care se află în sectorul Centru, mun. Chișinău, apoi Struțu Leonid a fost eliberat din funcție.

Inculpatul a rugat-o să nu apeleze la organele de drept, neachitând nimic din suma împrumutului și pentru dobândă nu a calculat careva sume de bani.

În momentul când i-a transmis banii lui Struțu Leonid cunoștea ce funcție deține și că activitatea societății pe care o conducea se ocupa cu cumpărarea automobilelor pentru „TAXI”. Acesta trebuia să cumpere automobile model „Dacia Logan”.

După ce inculpatul a fost eliberat din funcție, soțul părții vătămate ca să se asigure că inculpatul v-a întoarce împrumutul, l-a rugat să mai semneze o recipisă.

În instanța de apel partea vătămată a precizat, că inculpatul i-a inspirat încredere prin comportamentul lui lingușitor, precum și faptul că soțul ei a rugat-o să-i împrumute banii, iar la momentul când a fost încheiată tranzacția, Caminschii Dumitru, nu era prezent.

Referitor la argumentul instanței de apel, prin care se invocă existența relațiilor de ordin civil, acuzarea a remarcat, că intervenția legii penale a fost justificată odată ce s-a constatat, că restabilirea drepturilor lezate a părții vătămate prin mijloacele justiției civile, se face imposibilă, deoarece făptuitorul la apariția raporturilor dintre dânsul și partea vătămată, urmărea scopul de cupiditate și nu avea intenția și dorința să-și onoreze angajamentul asumat.

Or, cele invocate supra, în opinia acuzării relevă, că ambele instanțe de judecată nu au supus unei aprecieri minuțioase materialul probator administrat în cauză, sub aspectul laturii subiective a faptei imputate inculpatului care semnalizează o intenție cu rea-credință de inducere a părții vătămate în eroare și profitând de încrederea acesteia, a determinat-o să-i transmită banii, cu consecința deposedării de aceste bunuri.

Pe lângă, aspectul laturii subiective se evidențiază și cel al laturii obiective, astfel încât acțiunile inculpatului reprezintă o simulare, care este demonstrată prin lipsa de fundamentare juridică și economică a situației inculpatului, caracterul irealizabil al angajamentului asumat, or, prin promisiunile eronate care au durat timp

de 6 ani, părții vătămate nu i-au fost restituite atât sumele de bani împrumutate cât și dobânda calculată.

Atitudinea inculpatului inclusiv și lipsa disponibilității efective a acestuia de a-și executa obligațiunile, denotă prezența scopului de cupiditate.

Procurorul a opinat de asemenea, că instanța de apel în decizia sa a analizat superficial probele prezentate de partea acuzării, nu a apreciat la justa valoare circumstanțele de fapt ce rezultă din declarațiile martorilor Cuciuc Alexandru, Caminschii Dumitru, Drevova Elena, Bejan Viorel și alte probe, or, potrivit art. art. 99 alin. (2), 100 alin. (4) Cod de procedură penală, instanța urma ca probele administrate în procesul penal să le verifice sub toate aspectele și obiectiv.

Instanța de apel a făcut trimitere selectat la probe, fără să le aprecieze pe fiecare în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității probei respective.

9.1. Avocatul Suduc Marian în numele părții vătămate Cuciuc Stela, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia instanței de apel solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea cerințelor apărarea a invocat motive similare cu cele invocate în recursul acuzării, criticând decizia instanței de apel sub aspectul modalității greșite de apreciere a probelor, susținând totodată că instanțele de fond la adoptarea și menținerea soluției de achitare s-au bazat doar pe declarațiile inculpatului, care de altfel a înaintat diferite versiuni precum că suma de bani i-a transmis lui Caminschii Dumitru, apoi că i-a depus pe cont la Banca Comercială Română, lăsând fără apreciere declarațiile părții vătămate Cuciuc Stela, martorilor Cuciuc Alexandru, Bejan Viorel și Drevova Elena, care în viziunea recurentului pe deplin dovedesc vinovăția lui Struțu Leonid în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

10. Judecând recursurile în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și totodată este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeierile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Distinct de prevederile legale enunțate supra, Colegiul penal relevă, că decizia instanței de apel trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate și coroborarea lor cu alte probe. Partea descriptivă a deciziei trebuie să cuprindă probele pe care se

întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.

După cum se observă din textul recursurilor, care sunt asemănătoare după conținut, autorii acestora critică decizia instanței de apel sub aspectul următoarei probleme de drept - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, temeiuri care luate în cumul, cad sub incidența pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În cazul în care instanța nu a fost de acord cu aprecierea probelor de către procuror și a ajuns la concluzia de achitare, aceasta urma să dezvăluie concluzia respectivă, expunându-și punctul său de vedere asupra probelor nominalizate.

Dat fiind că acest fapt nu s-a realizat în prima instanță, sarcina dată revenea instanței de apel la examinarea apelului procurorului, însă asupra tuturor probelor prezentate de acuzare, nu s-a expus nici instanța de apel.

Colegiul remarcă, că în baza art. 314 Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată, ca la constatarea unei fapte infracționale precum și a circumstanțelor săvârșirii ori nesăvârșirii acesteia, să tragă concluzii în strictă dependență de probatoriul, sau mai bine zis, de totalitatea probelor prezentate de părți și administrate de instanța de judecată cu respectarea prevederilor normelor de procedură penală, cu asigurarea exercitării de către părți a drepturilor de care dispun în cadrul procesului penal.

În acest context, Colegiul subliniază prevederile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, conform cărora, toate probele administrate în cauză trebuie să fie verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, iar ulterior analizate în coroborarea lor din punctul de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității informației ce o conțin.

În cauza lui Struțu Leonid, a fost pronunțată soluția de achitare, motivată în sensul că fapta săvârșită de acesta prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, nu întrunește elementele infracțiunii imputate, deoarece între SC „XXXXXX-XXX” SRL, în persoana administratorului Struțu Leonid și partea vătămată Cuciuc Stela au existat relații civile, de împrumut.

Însă, instanța de apel, respingând probele prezentate de partea acuzării în susținerea învinuirii nu a combătut prin careva argumentare juridică întemeiată alegațiile procurorului, astfel formulând soluția sa pe presupuneri și noțiuni teoretice și, în consecință a reținut generic, că situația de fapt și de drept expusă în sentința primei instanțe în privința achitării lui Struțu Leonid de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, este corectă, or, procurorul în prima instanță și în instanța de apel a invocat ca probe decisive ***declarațiile părții vătămate Cuciuc Stela; martorilor Cuciuc Alexandru, Drevova Elena, Bejan Viorel și Caminschii Dumitru***, probe care în opinia procurorului confirmă faptul, că inculpatul Struțu Leonid a întreprins acțiuni concrete îndreptate spre însușirea ilicită a mijloacelor bănești în proporții deosebit de mari de la Cuciuc Stela, prin înșelăciune și abuz de încredere.

Sub acest aspect, se constată, că argumentele invocate de procuror în recursul declarat își găsesc reflectare în starea reală a lucrurilor statuate în cauză, inclusiv sub aspectul că judecând apelul declarat, instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor invocate de procuror și nu le-a analizat în ansamblu, coroborându-le cu

probe administrate în cauză, or, la argumentarea necesității respingerii apelului, instanța de apel a apreciat unilateral probele administrate la dosar, nu a apreciat la justa valoare circumstanțele de fapt ce reies din declarațiile părții vătămate și martorilor citați supra.

Rezultă că instanța de apel nu neagă caracterul acuzator a probelor prezentate de partea acuzării vizate supra, însă din motivele enunțate în decizie, de fapt le-a respins și, respectiv nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel, prin care procurorul, invocând aceste probe decisive și-a susținut acuzațiile.

Potrivit explicațiilor conținute în literatura de specialitate, temeiul aplicării răspunderii penale pentru escrocherie apare în cazul imposibilității apărării drepturilor subiective prin mijloacele justiției civile, avându-se în vedere caracterul accesoriu al mijloacelor justiției penale.

Cu alte cuvinte, atunci când este vorba despre două subiecte ale unui raport juridic, trebuie verificată înainte de toate ipoteza egalității lor în drepturi, și numai dacă există indici care exced limitele încălcării normelor dreptului civil, atunci se justifică intervenția legii penale.

Normele de drept civil se aplică în cazul concurenței lor cu normele de drept penal, dacă: 1) există posibilitatea restabilirii valorii lezate prin infracțiune pe calea acțiunilor benevole ale subiectului care a lezat valoarea, ori pe calea acțiunii civile; 2) fapta a fost săvârșită în condițiile unui risc întemeiat (de exemplu, când prejudiciul este urmare a unei decizii economice nereușite, ori când s-a mizat pe obținerea prea rapidă a unor beneficii etc.).

Sub incidența legii penale trebuie să intre doar acele încălcări care demonstrează rea-voință, fraudă, malversațiune din partea făptuitorului.

Atunci când făptuitorul folosește documente false, încheie tranzacții în numele unei persoane juridice inexistente, își arogă funcții și calități pe care în realitate nu le are, nu a fost în măsură să-și execute obligațiile, a fost în imposibilitatea de a găsi mijloace materiale pentru a-și îndeplini obligațiile contractuale asumate etc., demonstrează rea-voința în raport cu victima.

Deoarece făptuitorul a recurs la procedee frauduloase în detrimentul victimei (care este celălalt subiect la raportul juridic), el nu se mai poate prevala de imposibilitatea sa de a-și executa obligațiile contractuale față de victimă.

În concluzie, nu poate fi invocată imposibilitatea făptuitorului de a găsi mijloace materiale pentru a-și îndeplini obligațiile asumate - ca temei de a nu-i fi aplicată răspunderea penală - dacă a manifestat rea-voință sau intenție frauduloasă față de obligațiunile asumate în raport cu victima.

În orice caz, imixtiunea penalului în sfera privată, sferă bazată pe principiul egalității părților, trebuie privită ca o ultimă măsură.

Dacă ambele părți – debitorul și creditorul - obțin profituri de pe urma parteneriatului lor, rămânând proprietari asupra bunurilor sale (sau una dintre părți suferă prejudicii sub forma venitului ratat, fără a pierde însă dreptul de proprietate), atunci raporturile dintre cele două părți trebuie să rămână în continuare pe tărâmul dreptului civil.

Dacă însă una dintre părți, asumându-și angajamente, nu are posibilitate și nici dorință să le execute (în prealabil fiindu-i transmise bunuri de cealaltă parte, care astfel își pierde dreptul de proprietate asupra lor), este foarte probabilă necesitatea intervenției legii penale.

Astfel, în esență, delimitarea escrocheriei de încălcarea normelor de drept civil trebuie făcută luându-se în considerație două aspecte de maximă importanță: 1) atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunurilor; 2) prezența disponibilității efective a făptuitorului de a-și executa angajamentele.

Astfel, cu toate că instanța de apel a cercetat conform principiului nemijlocirii declarațiile martorilor acuzării Bejan Viorel și Drevova Valentina, aceasta nu a ținut cont în deplină măsură de restul indicațiilor enunțate prin prisma art. 436 Cod de procedură penală în decizia instanței de recurs (*pct. 7 din prezenta decizie și f.d. 242-252, vol. IV*), ajungând astfel prematur la concluzia că între părți a avut loc un litigiu civil, izvorât din cele două contracte de împrumut.

În acest context, Colegiul penal lărgit menționează, că instanța de apel a examinat pur formal apelul declarat de procuror, nu s-a clarificat care circumstanțe sunt relevante pentru prezenta cauză, adoptând o soluție neargumentată la modul convenit, având un caracter generic, în legătură cu ce o astfel de decizie nu poate fi menținută.

În atare circumstanțe, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel adoptând soluția de respingere a apelului declarat de procuror, repetat s-a limitat la o motivare insuficientă și contrară probatoriului administrat pe cauză, ignorând prevederile art. 436 Cod de procedură penală.

Colegiul penal lărgit, menționează că, dreptul la un proces echitabil, în lumina Convenției Europene, se bazează pe respectarea cu strictețe a principiilor fundamentale ale procesului judiciar: „*egalitatea armelor*”, „*contradictorialitatea*” (mai ales în administrarea probelor), „*motivarea deciziilor*”, care semnifică tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața instanțelor de judecată, fără ca una dintre ele să fie avantajată în raport cu cealaltă sau celelalte părți în proces, așa încât, părțile să aibă posibilitatea de a-și susține punctul de vedere într-o așa manieră, încât să nu fie puse într-o situație net dezavantajată una față de alta (a se vedea: CEDO, decizia din 22 februarie 1996, în cauza Bulut contra Austriei, § 47; decizia din 18 februarie 1997, în cauza Niderost-Huber contra Elveției, § 23; decizia din 07 iunie 2001, în cauza Kress contra Franței, §72).

Având în vedere cele menționate, instanța de apel, în sensul art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, era obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, însă nu a respectat aceste prevederi legale și nu s-a pronunțat argumentat asupra motivelor indicate în apelul procurorului, reprodus la **pct. 3.** din prezenta decizie.

În mod evident, se relevă că partea acuzării destul de substanțial a argumentat motivele de respingere a tuturor versiunilor invocate de inculpat, însă asupra acestor argumente nu se regăsește un răspuns corespunzător în textul deciziei adoptate de instanța de apel.

Relevant Colegiul penal găsește să fie reiterate prevederile art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, din care rezultă, că partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării.

Nu se admite introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat.

Aceste împrejurări determină Colegiul penal lărgit să conchidă asupra necesității admiterii recursurilor ordinare declarate de procuror și avocatul Suduc Marian în numele părții vătămate, cu casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecători, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Erorile menționate mai sus, sunt erori de drept procedural și se încadrează în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece se referă la procedura de motivare a soluției instanței de apel, în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, mai mult, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate de procuror în apel.

În cadrul rejudecării cauzei, instanța de apel urmează să înlăture erorile menționate mai sus, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, adoptând o hotărâre legală și întemeiată în strictă conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Se menționează că potrivit art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, pentru instanța care va judeca apelul, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

11. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se admit recursurile ordinare, declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Gavriliță Vitalie și de avocatul Suduc Marian în numele părții vătămate Cuciuc Stela, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe *Struțu Leonid XXXXX* și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată integral la 27 iulie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș

Nadejda Toma